

Den za dnem furt je to stejný už nemůžu vystoupit
oči mám otevřený do nebe skleněným pohledem
přivaly vod rozbitý hráze která mě jednou zničí
sny se bortěj dostávám strach přemejšlim kolik nám
ještě zbejvá tak kolik má každej z nás, prolom tu
hráz vůbec to nebejvá postavil jsem archu na
horší časy kdy pojede tam každej z nás jako my

jako vy jako všichni lidi cejtim to blízko já to
vím já to nenávidím říkal jsem ti tisíckrát takhle
to nikdy nemělo skončit sny se bortěj dostávám
strach přemejšlim prolom tu hráz vůbec to nebejvá
postavil jsem archu na horší časy kdy pojede tam
každej z nás kdy pojede tam každej